

عنوان مقاله:

بررسی حد دانتون در رؤیت هلال ماه

محل انتشار:

سومین همایش رویت هلال و تقویم (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

امیر حسن زاده - مرکز تقویم موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هنگامی که «آندره دانتون»، اخترشناس فرانسوی، مدیر رصدخانه استراسبورگ بود به رصد ماه می پرداخت. در سال 1931، او متوجه شد که طول کمان هلال صبحگاهی 13 اوت فقط 75-80 درجه است. (فتوحی 1998، ص 65) به عبارت دیگر دانتون متوجه شد که کمان هلال مقدار قابل توجهی کمتر از نیم دایره کامل است که باید به طور تئوری توضیح داده می شد. ای-ن-ر-ص-د-خ-اص نبود چرا که گزارشات دیگری نیز در گذشته کاهش طول کمان هلال را به-ع-ن-وان-پ-دی-ده ای عم-ومی و واق-ع-ی-ن-شان-می-داد. (هایکینز 1883) دانتون همچنین متوجه شد که کوتاه شدن طول کمان با جدایی زاویه ای ماه و خورشید تغییر می کند یعنی هر چه جدایی زاویه ای کاهش یابد، طول کمان کمتر می شود. دانتون با جمع آوری 75 گزارش رصد از سراسر اروپا-ب-ه-بررس-ی-ای-ن-پدیده پرداخت. دانتون متوجه شد که در جدایی زاویه ای 7 درجه طول کمان هلال ماه به صفر درجه می رسد و هیچ بخ-شی از ماه روشن نخواهد بود. این اثر دارای اهمیت قابل توجهی است. این پدیده نشان می دهد که بدون توج-ه-ب-ه-س-ن، ل-لال-م-اه در جدایی کمتر از 7 درجه تشکیل نمی شود و بنابراین غیر قابل رویت خواهد بود. (الیاس 1983)

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/21756>

